

VOCESCE SI VEI PUTE

Cap.	Dist.
Pe anu.....	lei 128 — 152
Pe sese luni.....	64 — 76
Pe trei luni.....	32 — 38
Pe noua luna.....	11 —

Unu exemplar 24 par.

Pentru Parisul pe trimestru fr. 20
Pentru Austria..... hor. 10 v. a.

ROMANULU

Articlele trămisse și nepublicate se voru arde. — Redactoru respunderetură Eugeniu Carada.

Din caușa indouitel serbători de luni, Tipografia fiind închisă, diariul nu va fi Marți.

SERVITIU TELEGRAFICU ALU ROMANULU

LONDON, 9 Mai. Lordul Derby a făcutu în camera Lordilor următoarea comunicație: — Conferința adă a înălțării totale greațile și pacea este esurătă.

In camera comunelor d. Stanley a respuns la uă interpellare: — Conferința adă a ajunsă la regularea cestuiului în totu ce ea era substanțiale, nu mai ramane acum de cău formățile de făcută. Englera n'a mărită, ba anca a mal și scăzută datorile ce găzduiește și impunea pîn' aci.

(Serviciul privatu a' Monitorul)

BERLIN, 9 Mai. — Regele Greciei a susținut sără.

LONDRA. — Stanleg s'a întreținut cu mai mulți membri în privința garanției. În cureauile diplomatici se speră uă soluțione satizăcătore. Interpelauile lui Laboucherie, amănunt sără arătă de motive, se va pune, după totă probabilitate, astăzi înaintea Parlamentului.

PARIS, 9 Mai. — Derby respunderendu lui Russell crede totă dificultatea înălțării și pacei Europei asurătă, de și nici unu actu na este subsemnatu încă. „Office Reutte“ dice: garanția marilor puteri pentru neutralitatea Luxemburgului acceptată de totă părțile interesate. Tratatul va fi subsemnată mâine, Sâmbătă.

(Havas).

TELEGRAMA.

Domnul Redactore alu diariului Românul

Bărlad, 28 Aprilie.

Sosirea d-lui ministru Ión Brătianu în urba Bărladu a cauzată cetățenilor nostri cea mai vînă multumire. Manifestații prin uă demonstrațione în séra de 27 ale corinței. Cetățenii împuună numărul considerabil adunări în localul scolei centrale, așă alesii uă deputații pentru felicitare. Acești deputații urmată de sute de cetățeni cu muzică, standarde și fanfare aprinse au pornit de acolo la locuința d-lui Prefect, unde se află d. ministru, care a fostu salutată de unul din deputații în numele cetățenilor. D. ministru a multumit printu unu cuvîntu bine și simțu și întreruptă de cetățenii prin deosebi și repetă.

Trăiescă România unită!

Trăiescă Domnitorul ei Carol I și Ministerul său.

Din membrii deputații: Nicu Filipide, A. V. Ionescu.

București 29 Priără.

11 Florără.

Depesă ce o publicăm în capul foiei ne arată cumu Români de peste Milcovu prîmescu pe cel căi susținu interesele generale bine înțelese. Alte depesă ne spună că adă d. Ministru

din lucea a fostu la Huși și că măne (Duminică) va fi în Iași.

Diua de 'ntă Mai este uă serbare păgână, daru care fiindu ocolită de florii și de erbă verde n'a pututu fi invinsă. La noi însă acăstă di a devine totu uă aderebră serbare verde și florită. Căteva din puterile străine, și mai cu sămă Russia, susține acumu unu anu că Români de dincolo și de dincolo de Milcovu nu mai voru uăirea. Români însă de dincolo de Milcovu s'u respinsu tōte uelitirele, tōte propagantele direpte și indirepte ce li se faceau, și venită în București, și în diua de 1. Mai 1866, au volatū din nou, în facia reprezentanților tuturor puterilor străine, unirea vecină și nedisolabile a Principatelor române; și renouită voturile Divanurilor ad-hoc s'u recunoscută, ca reprezentanții ai națiunii, voiuța iei, expresă prin plebiscitul de la 8 — 20 Aprilie, alegerea Princepsul Regale, Carolu de Hohenzollern, ca domnul reditoru alu înțregului popor român.

Acei cari s'aducu amintie în ce anseitatea era națiunea acumu unu anu cându acceptă votul Camerei și cându scia că de la acelu votu depinde vieta său mărtă poporului român, ființa sa ca popor, ca națiune său ane sareea sa cu una din puterile vecine, voru serba acăstă di că diua mărturii și voru serbau o anca spre a nise aduce amintie de saptul celu nobile, inteligiște și nadevăr românește alu deputaților de peste Milcovu, cari au respinsu tōte adimenirele, și treutu peste tōte cursele s'u venită, au votat său învinsu, și asicuratul viitorul României întregie. Si, serbându acăstă di, bine-cuvîntată. Si, salutându din nou eu iubire și recunoșință pe deputații Constituantei, se ne aducem uă amintie cumu le-a responsu în anul acestu-a majoritatea Senatului, respingându cererea d'a se transmite pentru două ani curtea de Casătione la Iași. Se ne aducem uă amintie că la 1. Mai 1866, ori ce ar fi cerută deputații de pe peste Milcovu li s'eru fi dată și că ei au cerută numai curtea de Casătione la Iași, că li s'a pro-

mare peste mesură ce are, acestu-a e unu echipementu inventată de Petru de Ocelles. Nebul scie bine cănnătă ca unu pesce.

Eu respuse tinera femeie rîșindu, înnotă că uă sirenă, cu tōte că studiul vieții mele întregă a fostu se nu fărecu pe nimant. Dacă pinza e mare suntu cu atâtă mai multumită, voru ajunge mai curându acolo unde voiescă se mergă. Cătu pentru primejdie, am încredere în duminiță.

Pentru a reziste trebuie mai multu cu rugău decătă nu pote avea sufletul unu omu cu rațiune, și Saint-Epinay nu mai era nici celu pacină acelu omu. Elu se găndi că vrău jumetate de oră era se ţi pe tinera femeie cu dinu, în puterea lui, în acea cojă de nucă, în facia apel și a bisului; unu nouru trebuu înaintea ochilor lui.

— Insă, găngăi elu, n'at nică umbrelă nici pălări.

Ce mai lucru! esolamă ea. Ore a celu mare luminatoru ce tremură colo susu printu velu, se pote asemăna cu sōrele? În tēra asta nu este niciu arde toru nici păteric.

Afara decătă amorul, în ce nu voiescă se credă, respunse elu isbindu barca de parte de malu. Apoi o rugă să se așeze la cărmă și 'ntine pinza. Slaba ambarcațione se aruncă pe valurile scurte și dese ce se acoperă d'uă comă de spume și pe cari locuitorul malurilor Loirei de Josu le numescu miez. Partea de dinainte a barcei se redică d'uădată, partea de dinapoi se afundă în apă, pluza se am-

— Insă îi pui în risicu vieta, și opti elu. Acăstă barcă e prea ușuire pentru pinza (A vedea No. din 26, 27, 28 și 29 Aprilie.

și Senatul n'a voită a ține sămă d'acelu ingagiamențu politicu și morale. Se ne aducem daru amintie și de saptul de la 1. Mai și de votul Senatului și se luam cu totul ingagiamențu a ține minte și saptul deputaților de peste Milcovu, și saptul Senatului. Români de peste Milcovu nu cuceru niciu de cău dreptate ce o cerem uș, daru noi, noi cei d'aci trebuie se ne facem datoria și către unii și către cei-l-alti. Cău despre noi, finemă minte, avemă memoria ămîneli și vomu lupta necontenită spre a dovedi Românilor de peste Milcovu, prin tōte modurile că suntem adeverăsi frați și buni români.

Monitorul ne a făcută cunoștință că D. Servano nu mai ocupă funcținea ce avea la regia tutundui. Ne-a lăruitu reu d'acăstă relație căci toti s'acordă a stima pe D. Servano, și pentru capacitatea și pentru onestitatea sea. Astădi 62 de tutungii ne-a adusă unu actu de multumire pentru D. Servano. Ne asociam și noi cu acesti cetățenii și dicemă tutulor: Se dămă fiă-căruiu ce i se cuvîne, în bine său în reu; s'arătău că vedem, cugătău, susținem, și scimă a respăti și binele și reul, și'n curându reul va peri și numai binele va domni.

Aci este locul se facem cunoștință că Camera din Athena a acordată în unanimitate domnei Dora d'Istria, principesa Kolzoff Massalsky, născută Ghica, (sora d-lui Gheorghe Mihail Ghica) naturalisarea cea mare. A-

căstă onore, în adeveru excepționale, arată cumu Elenii sciu nu numai se facă ei înșii necontente și eroice sacrifacie, daru anca se dea și mari respăti celoru cari susțină în care eroicul poporul ele și desfașura tradiționalele și sublimele săle minună de patriotismu eroicu; găsimă insă acumu în diarioul francez L'avenir National nescă scir, din sorginte grecescă, ce desmîntă cu totul scirile Monitorului, etă copișul loru;

„S'a făcută uă închiarare, în 18 Aprilie, la Calybes-Apocorom, între Rehmet-paşa și insurgenți, cari s'u făstă invingitori.

„,250 de Turci, între cari unu ofi-

cără superioară, au căzută.

„,La 19, a fostu uă altă loptă la

Tilissos, lingă Heraclium, contra 5,000

de Turci. Insurgenți îu căscigătă eru,

a uă făcută unu mare numeru de pris-

onari s'a lăsat tōte murișunile și ba-

gagile Turcilor.

„,Omer Paşa, în capul a 15,000 de

ment, merge contra Sfatiș, unde

8000 de insurgenți îu asceptă cu 'n-

credere și otârare.“

măcaru unu cuvîntu de multumire. Si cui ore amu multumită noi? Ce fă-

curămu pentru Văcăresci, pentru Căpătini, pentru familia lui Panu, ce more de fome, și pentru toși căi au jertșită și avere și vieta loru pentru biulele publicu? Niciu — niciu, niciu, de cău două săbie de onore la doui Prefecți de policiă, pe cându însă erau în funcțione. Felicitămu daru pe nobila nostră compatriotă că a pusă pena ie în serviciul unei națiuni ce se scie a o aprețui și rugămu totu d'uă dată se urmeze a pune talentul ie și în serviciul Patriei săle, căci respătierea o are și în simșimentele săle cele nobile, în împlinire unei datorii sacre, și măne . . . Români s'u dovedită că se descăpătă lesne și cându se descăpătă sciu se facă totu atâtă de bine că și ori ce altă națiune.

Birjarii noștri pe lêngă plata patențelor, pe lêngă ecleragiul ce li s'a făcută obligatoriu, pe lêngă impositul asupra cailor, ce se strămută acumă asupra transportului de furajuri, astădi cându orzul se vinde cu cinci galbeni chila și fénul altă atâțea carul, prin legea de adă se îndatorizează a mai plăti căte unu sfanțu pe di său trei-sute și secese-deci și căi va pe anu, adică peste 800 lei.

„Noi vedem, domoilor, că fără taxele de astă-di birjele noștre d'abia se tirască pe strade, ele și caii lor. Pută-voră ore se resistă la uă asemenea enormă taxă? Fără îndouială că nu.

„Să că voru esiste pînă cându se voru topi unul căte unul și vomu remânea fără 'nlesnire și d'acestă articlu de mare necesitate.“

Aci celu puținu, onoratul Senatore mai scădu ceva; de unde declarase birjele „de 'ntăia trebuință pentru societate, atâtă pentru înlesnirea comerțului cătă și pentru trebuințele de totu momentul ale familiei,“ le reduse acumă la uă apreciere mai drăpă, „la unu articlu de mare necesitate.“

Oporatul d. Senatore, de și a scrisă discursul său, și prin urmare nu pote avea scuza unei scăperi din vedere în căldura improvisării, totu însă uită a spune în ce modu puseșe comuna acescă impositul. Se rectificămu daru acea uitare. D. Scarlatu Rosetti, care citește procesele-verbale ale desbaterilor membrilor comunei, scie forte bine că ea puseșe uă taxă d'unu sfanțu, pe ora de séră eru nu pe cea de di, ea dase apoi dreptă birjarilor lăua pe ora de séră căte unu sfanțu mai multu.

Dică daru birjele suntă de trebuință pentru familie, și și chiaru pentru în-

SENATULU SI CAMERA.

BUREULU COMONELORU.

(Vezi No. de la 27, 28 și 29 Aprilie)

VI.

Intimpinărămu eri la argumentarea onoratului Senator Scarlatu Rosetti în partea ie căea morală. S'o cercetămu acumă și'n partea materiale.

Eca testuale cuvînte domniei-săle.

„Birjarii noștri pe lêngă plata patențelor, pe lêngă ecleragiul ce li s'a făcută obligatoriu, pe lêngă impositul asupra cailor, ce se strămută acumă asupra transportului de furajuri, astădi cându orzul se vinde cu cinci galbeni chila și fénul altă atâțea carul, prin legea de adă se îndatorizează a mai plăti căte unu sfanțu pe di său trei-sute și secese-deci și căi va pe anu, adică peste 800 lei.

„Noi vedem, domoilor, că fără taxele de astă-di birjele noștre d'abia se tirască pe strade, ele și caii lor. Pută-voră ore se resistă la uă asemenea enormă taxă? Fără îndouială că nu.

„Să că voru esiste pînă cându se voru topi unul căte unul și vomu remânea fără 'nlesnire și d'acestă articlu de mare necesitate.“

Aci celu puținu, onoratul Senatore mai scădu ceva; de unde declarase birjele „de 'ntăia trebuință pentru societate, atâtă pentru înlesnirea comerțului cătă și pentru trebuințele de totu momentul ale familiei,“ le reduse acumă la uă apreciere mai drăpă, „la unu articlu de mare necesitate.“

Oporatul d. Senatore, de și a scrisă discursul său, și prin urmare nu pote avea scuza unei scăperi din vedere în căldura improvisării, totu însă uită a spune în ce modu puseșe comuna acescă impositul. Se rectificămu daru acea uitare. D. Scarlatu Rosetti, care citește procesele-verbale ale desbaterilor membrilor comunei, scie forte bine că ea puseșe uă taxă d'unu sfanțu, pe ora de séră eru nu pe cea de di, ea dase apoi dreptă birjarilor lăua pe ora de séră căte unu sfanțu mai multu.

Dică daru birjele suntă de trebuință pentru familie, și și chiaru pentru în-

sele. Uaulu din bărbat și mergea și vea pe corabia s'apropia, era tata; tinerei femeie li trece unu braciul în jurul gâtului, și amendoară se plecară spre nouul nașcă. El uităse atunci barca și rochia cea roșă, și nu mai avea ochi decătă pentru acelă copil ce săpa. O simple morul o adevărul o natură!...

In adevărul, era natura prinsă asupra saptul. Totu ce d-na des Songeres vea se corabie așezată rîndinică. Totu era straniu pe acăstă corabie d'uă formă mai cu totul perdetă astă; curătenia flamană domnia în ea, pinzele erau albe ca niște cérșafuri supără, și pe corabia curătenă ca uă oglindă se vedea uă femeie și uă turmă de copii ce priviau cu mare luare amintie rochiă roșă a Yolande în barcă.

Mama, femeie tinere

lesnirea comerciului — de și după noul comerț nu are trebuință de birje, ci de căi bune și curate — sperăm însă că onoratul Senatore va recunoaște că comerțul și chiar familiile său trebuie de birje și nu de năpte. Comerțul care se face năpte, precum și familiile care său trebuie năpte, nu credem că este bine să fie incursiile de comună; și cel puțin sunt opiniunile și credințele societății celei noi. Mai în urmă, spiritul celu vechi săriurindu-se vede să asupra membrilor comunei, spuindu-se că mulți din birjari nu esă sări și că astă-felii aceia nu voră pută plăti, a modificat propunerea și lăsată dreptă a lui cătă jumătate de sfanțu mai multă pe ora de di și de seră. Noi suntem pentru antea măsură ce luase comuna; ea ne pare mai bună, amă putea să se crească. Chiar și așa însă, ce pagubă simțitorie ar fi pentru comerț și pentru familiile cele onorabile dă da uă jumătate de sfanțu mai multă pe oră? Nică una, căci nici comerciantul nici familiile nău trebuie de birje de cătă forță rău, săcătrebuie se indeplinescă printre uă simplă cursă, său printre uă oră de birje.

Pe dăltă parte birjarii, ce alătu îl plângă onoratul Senatore, nu numai că nu perdă nimică, dându uă tacea d'unu sfanțu pe di, ci și așa și căsăcigă, căci este făvăderă că voră umbila mai mult d'uă oră pe di. Cine dară perde? Acei cari se plimbă în birje totă diuă și totă năpte, cari și perădă astă-felii timpul lor și mergăndu din casă în casă oprescă și pe cătă lași dă lucru, și remănenă astă-felii uă societate de plimbători, de flanori, cari consumănumai său mai dreptă, cari risipim și nu producem.

D. Scarlatu Rossetti plângă pe birjari că „lăsă să facă eccleragiul obligatoriu.” În timpul administrației părinților orașelor, birjele năveau felinarele aprinse; ele mergeau întunecătoare prin căi intunecate; atunci lumina era negreșită în anima și nămea bunilor părinți, săstă-felii lumea nu mai avea trebuință se vedea nămea, ci se urmează pe dibuitele pe bunii săi părinți pe călea cea bună, economică și totă dăudă producătorie a trecutului; sistema cea nouă însă cere lumină în totă, lumină pe ulti, lumină la trăsuri, lumină prin publicarea desbaterilor tutoru corporilor constituise, publicări contra cororii a protestării onoratului d. Brăiloiu și căruia voră avea onoreea ai responde în n-le viitorie.

D. Scarlatu Rossetti plângă pe birjari și acuză pe membrii comunei că au fost pusă tacea d'unu sfanțu pe di, tocmai acumă căndu său „strămutat” impositul ce dău asupra cailor în taceșe asupra transportului de furaj, săcătrebuie căndu orzul să vinde cu cinci galbeni chile și fenișul cu altă slăjea carul.

Să fiă ore drăplă și același plângere și acăstă asicurare? Noi credem că nu este. Mai antea că scumpetea furajului este provisorie, este pentru uă lună așa; nu este dară bine ca unu legiuitor se judece despre unu săptănei de temeiul unei condiții esențiale și cu totul provisorie. — Apoi d. Senatore recunoaște că și impositul ce era asupra cailor să rădică și să se puse uă tacea asupra furajului, „căndu intră în orașu.” Acestă transformare este mai folositorie pentru toți. Constatarea cailor era vecătorie și cerea și cheltuieli mai mari, căci trebuie să plăti agenții constători și veghiatori; plătiindu însă uă tacea asupra furajului, căndu intră în orașu, agențele fiscului nu mai are nevoie se între prin casele și gradurile cetățianilor, comuna nu mai are trebuință dă cheltui pe lefurile agenților uă parte din impositul ce percepă, săstă-felii acele taceșe se potă

intrebuiță în intregul lor la facea pavagliorii cari se strică de căi și trăsurile ce circulă pe ulti. Birjarii, în parte căscigă chiaru prin acesă transformare, căci cei mai mulți sădu afară din bariere săstă-felii nu voră plăti tacea pe furaj. Eca dară că critica, dacă trebuie negreșită critică, se putea face mai cu dreptate în sensul inversu, se putea critica comuna că favorătă pe birjari, liberează-i de tacea ce plăteau pentru să care călă și șdatorându-i la unu imposit de care potă scăpa cu 'nlesnire.

„Dară, dice d. Scarlatu Rossetti săfără taceșe de căi și birjele noastre abia se tărescă pe strade, ele și căi loră.”

Si de ce suntă așa? Fiindu că ulti suntă nepavate, reuă pavate; pentru că căi și trăsurile mergă din grăpă în grăpă, săstă-felii uă birjă nu tine mai multă d'unu anu, și două, și năcestă scurtă timpă birjarul este silită a cheltui căte 1000 lei pe anu, numai pentru dredgere și prefacerea trăsuri séle. Totă astă-felii este și cu căi, căi, în două trei luni se spescă, schiopătă, băncă adesea își fréngă și căte unu picior și birjarul este silită se-i renouiască forță desu, și păsăse-i renouiască, și vedem cumă să descrie onoratul Senatore, într-unu limbaj poetic și tragic, „abia tîrindu-se pe strade și topindu-se unul căte unul.”

Vioresc, d. Senatore, se șmpușineze cheltuielile birjarilor? Se stăruiască a se pava bine ulti, a se canaliza, a se curăță de prafu și de noroiu să se lumina. Cu acestă mișlocu, „birjile noastre în locu dă le vedea abia tîrindu-se pe strade,” ele voră aluneca ca sania pe gheata, și birjarii nu voră să siliști se dea caritașilor străini, din Wiena și din Bucuresc, unu imposit de una mie, și una mie 500 lei pe anu.

Vioresc, d. Senatore, se facă unu serviciu comerțului? Se stăruiască a se pava bine ulti, a se canaliza, a se curăță de prafu și de noroiu să se lumina. Cu acestă mișlocu comercianții voră căscigă, căci cetățianii, mergăndu pe josu, voră să adesea atrăzi de marfa espusă și voră cumăra mai lesne, de cătă cumpără acumă, căndu suntă siliști a pună căi la trăsura loră, său a lău uă birjă să merge într-adinsu la prăvălia comertantului.

Avenă ulti bune și curate, cetățianii voră începe să nu face din trăsura și că antea loră trebuință, și banii ce-i dau acumă pe trăsura, pe căi, pe plata visitiului, a rendașului, pe feni, pe orz, și caritașilor străini, și voră da spre înfrumusețarea căminului, pentru confort, cumă dice englezul, săstă-felii voră căscigă comercianții din fera, eră nu caritașii din Wiena. Totă așa va și cu bănuie iei căndu cheltuiu acumă pe birje.

Vioresc, d. Senatore, se facă unu serviciu familiilor? Se stăruiască să avem, o'ă di mai nainte, ulti bune și curate. Prin acestă mișlocu va securi familiile d'uă multime de bôle; căci duminalui scie bine că praful, noroiul și necurătenie ultielor producă la noi uă multime de bôle. Duminalui scie așa, și medicii o potă dovedi, că multe, forță multe din fețe din clasele avute, se bolnăvescă din cauza ultielor noastre; adesea perdă copilul din pantece, așa și remănu pătimie pentru totă viețea loră, din cauza ultielor noastre. Domnia scie căci la căte cheltuiile suntă supuse familiile din cauza trăsurelor să a birjelor, și cătă este de bine, și din punctul de vedere alu igienit și din acelu-a alu moralității, să avem ulti bune pentru ca femeile și junii noștri se păla umbila pe josu mai desu și mai multă de cătă în trăsura.

Si pavarea, canalisarea, curățarea și luminarea ultielor cu ce s'o facem? Imprumutându-ne? Dară dăbendile să amortisarea capitalului imprumutat cu ce le vomă plăti de nu vomă voi se ne impunem? Si căndu ne impunem nu este și mai bine și mai dreptă se impunem rachiul și birjele, cari strică pavagliul și cari cătă pavagliul va și mai reuă cu atâtă perdu mai multă? Si dacă nu suntă bune aceste imposite pentru că d. Senatore nă aretată, să măcară întrătă, care este impositul celu mai bună? Voiesc ore pe celu din timpu bunilor părinți, adică ca proprietarii cel seraci, și veduvele se facă căi pavagliul? Noi credem că sistemă era rea, nedreptă și că sistemă cea bună este că să-care se dea în proporție cu ce are și totu dăudă în proporție cu folosenele ce va trage din lucrarea ce să se va face cu banii ce dă.

Dacă criticele făcute de d. Scarlatu Rossetti taceșorii puse pe birjă, suntă în totă ne ștemeiate, suntă celu pucinu mai dreptă și mai temeiulice cele ce să facă taceșorii pe rachiul și pe vină, puse de Cameră?

Bucurescii dumneleloră au respinsu tacele puse de Cameră pe rachiul și pe vină, pe temeiul că ele „vatamă comerțul” să aducă desevirșita derăpăare a celor ce din nenorocirea loră se voră să afundă compromiș în asemenea speculă”, și totu dumneleloră confirmă acele tacse în nesce comune multă mai mici și multă, forte multă mai serace decătă comuna Bucuresc. Senatul a confirmat că consiliul comunei Dorohoiu se percăpă tacse pe vină, 3 lei la vadră; consiliul comunale de la Fălticeni 12 lei pe vadră de rachiul și celu de la Bărlad lei 10 par. 20. Pentru ce unu felu de dragoste pentru comercianții și consumatorii din Bucurescii suntă altu-felu pentru cei din alte comune? Pentru ce unu felu de dreptate aci sălă la alte judecă? Cerceteze, cugete și otărască alegătorii d-loră Senatori.

(Urmarea în No. viitor.)

mai acăstă basă pote avă viitoru solidu, în orientele Europei, și va putea fi primă, în interesul consolidării u-nel păci durabile, în obosita Europă... Națiunea grăcă era aproape se și es-păna păna și biserică ei propriă, la sgu-duri teribile, prin țintirile de predom-nire; acestu spiritu ia perdută sim-patiile, și a recită multă animi, mai alesu, la poporul bulgaro-slavu, din prejurul ei; ea se va isola cu deso-vărsire, ca și poporul magiaru, de va persiste în pretensiunile iei de ege-monie.

Iumina a intrată deja cu năpte în luptă: „amă pote dica cu Lady Macbeth.”

Lumina este Dreptul omului, dreptul națiunelor și robirea popoarelor, nu pote fi de cătă politica năpăită, împătită lui Mammon!

Unu esilată Romănu, 1) respondend la pretensiunile esilatului Magiaru Ira-nyi, a explicat că sorte pote avă unu statu bastardu, compusu de elemente eterogene, din aglomerări inconveniți. Si avea totă Dreptatea, a dica că, po-poarele libere, numai potă exista de cătă prin asociații libere, prin confede-rație! Temerile d-lui D. B. că: Ma-rele și puternicul statu Ungar, fondat pe unu vulcanu va fi redusu du-pă uă splosione teribile, la uă provin-cie austriacă!

Profeția din acelă respunsu se apro-pie cu pași gigantici de realizare, și începe a lău corpă.

Europa compătimitoră și Democrația esilată, în acel timp, presupunea III plăcea a presupune că, causa neferici-riilor Ungariei de la 1848, era la omenii cari o reprezentau pe atunci, și nu cunoscă nici trebuințele epocii, nici rolul loru în elu XIX secolu; și în locu de a se arma cu dreptatea și frânia, ană diplomatizat și să facă violență! Da, să facă diplomatie, însă nu uă diplomăsală salutară magiarilor să facă violență căci astă-felii le era dată parola de ordine!

Care le este diplomația și conduită de acum? Cine suntă în fruntea tre-bilor? Cine jocă rolul principalu după culise?

Am qisă că întră actualitate și tre-cutul de 1848, este multă analogie, persoanele suntă întră cătă-va preschim-bate; jocul este același, atunci nu său putută realisa ideia unității magiare, astădi, la 1867 practica iei, este și mai imposibile.

Libertățile și principiile democratice, proclamate în Ungaria, uă cōpătivă prin surprindere, totă spiritele; popoarele nă-magiere, preocupate, în primul ordinu de uriașa concistă, ele nu bănuiau ni-micu și nu și temeu individualitatea naționale. Ipocrisia oligarhei pe de elă parte, doctrinată în principiile trac-tatelor sănătă-alianțe din 1815, se ferea la incepută a desceptă susceptibilitățile naționale și speră că după alinarea fur-tunel, va egi totă ea, de mănakă cu Austria victoriosă, din acea luptă cu tre-cutul, fără mari sacrificii; calculul sei insă său dovedești greșită, și debordata mai în urmă, de talazele democrației revolu-tionare și demagogice, cari stenă și la tron și la naționalitate atunci aristocra-tia a ruptă cu Ungaria, trecând la partea Austria; desbinarea pusă în scenă, dema-gogia urmă se continue în curențul avén-țul ce luase, și ajutată de preocupă-riunile Austria în Italia, și în însăși Austria, ocrută de neesperința na-tionalităților; incuragiată de devotă-mențul popoarelor pentru acelă mare principiu, avă totă șansă ca se ese-cule unitatea politică magiară; atunci aristocrația a căutău însă în combina-țiiile premeditatului atentatului, prin im-petuositatea acelui politice, deastrăse pentru naționalitate! Tote avansurile, de atunci lipsescu astădi magiarismul; Austria este învățită în esperințe dia-

pe 1) Părere redactată este că autorele acestui articolu, dicându că „entuziasmul unu Tokoly, Rakoczy și Kosuth a perdută Ungaria,” nă voită se înțelegă cătă ceva de cătă că acelui capă al revoluționilor magiare, nevoindu în intuiașmul loră, a avea altă nămicu în considerare de cătă mărcirea Ungariei, și nesocințu astă-felii de plurile cele mele sacre ale popoarelor nemagiere, nă reușită a aduce la indeplinire scopul loră, educându și nenoioarei Ungariei.

4) Vedi epistolele d-lui D. B. din 1851, publicate în „Presa,” și reproduce în seriera d-lui P... din 1861. Intitulată: „Transilvania în facia pretențiilor Ungariei.”

acea Epocă; democrația Europei este luminată despre adeveratul spirit magiar; doctrinele sănătății-alianțe (în care intra traficul poporilor) astăzi sunt faluite prin principiul naționalității, ca dreptul alături de găintelor; prin urmare nu mai poate fi temere de posibilitatea unei unități magiare și austriacă! Nu voim să respondem la fanfaronele bufoșilor esaltați, cari veduă ușă Ungaria magiară, de la Dunăre pînă la marea Negru, sără și ne pută spune unde remane Austria dară ţinemă a convinge pe cel răteciști că acestu vișu chiar este ușă îspită, că-l va aduce la peire sică!

Ceia ce vedem noi în acestu jocu neîntelește și misterios pentru unii, este, că naționea magiară, condusă pe calea de la 1848, se va descredita în Europa, și cu prefața sea democrație și cu conservatismul său. Mai multă încă, ea va impinge ură și aversiunea naționalităților, la culme, și este de temut că la momentul dat, va fi imposibile chiar și confederaționale între popore, sără risici și pericol!

Injustă a fostă și va fi totă impunătoare ce să facă și să mai face Românilor, că a lucrat în contra democrației, sprinjindă cauza Austriei.

Românul este prin natura sa democratic, dară democrația lui nu cunoște ipocrisia nu calcă în picioare, drepturile confratelor săi, nu rădică mâna sacrilege în contra divinității acelei democrație, care este, libertatea, justitia, egalitatea pentru toți și în tot.

Nu, Românul n'a conspirat cu Austria în contra libertăților Ungariei, ci a primită alianță ier, ca să își apere drepturile calcate de magiar!

Poporul magiar, prin patrioticii reprezentanți a povățuită pe Austria la 1848, se trăcă peste vechile tratate ale Transilvaniei și Banatului; se sfîșie pactul fundamental așa numită sancțiune pragmatică; decretându anexarea acestor țără române, cu Ungaria.

Austria la 849 aplicându povățele sperjute și în privința Ungariei, n'a făcută de cătă a introduce ușă mesură egale, pentru toate popoarele imperiului, astă-felu învățămîntul magiarilor, a convenită diminuță principiului său dinastică; dară acelă statu i-a dată sarma pe care Austria, a scutit-o întrebună și în contra Ungariei!

Nău urmată totă astă-felu Românilor Transilvanenilor în Constituanta din Sibiu de la 1861 și 3, ei au fostă mai geloș de independență Transilvaniei facă cu Austria, și așa ţinută în interesul comună, magiaro-română, la reabilitarea sancțiunelor pragmatische în patria lor, punindu-se pe terămul diplomei Leopoldiane.

Cumă respondă capăt Magiar din 867, acceptării românilor și chiar ale poporului magiar? Toți cu aceea povață de la 848! Si morală politică și nelăturabile acele povetă este că Ungaria prin ea, se va perde în Austria, și nici ușădată nu va pută constitui ușă unitate politică magiară, la care a renunță chiar pentru totă dăuna, prin primirea dualismului ermafrodit!

Dreptatea mal pe susă de toate, „sunt justicia, nec pereat mundus“; qiceau străbunii nostri; se dămu să căruțe este al său! Noi blâmăm compromisul nu numai simplu din punct de vedere română dar și înțelesul magiar și chiar Austria! Si nu este nici prevenționă nici prejudecătele, și cu atâtă mal pucină ușă temere, care revoluță pe Români în contra monstruosității dualismului; Austria și Magiarul scuță pre bine că spre a putea trece la ușă unitate politică, să în sensu austriac să în celu magiar, trebuie să trăcă peste Români și slavii; și aceste naționalități să probată la 1848 că nu suau cadavre inerte! Dară este tristă, pentru politica magiară și Austria a să da patentă de scăpătăciune politică.

Intrădevăr, este forte străină pretenționă de a se crea ușă Statu națională sără un popor (omogen, de cunună ușă reușită a crea din petri, Magiar, după povață poetilor lor)!

Ușă unitate austriacă, cumă poate fi măcară închipuită, în țără sără poporă potrivă austriacă?

Asemenea este edifiantă a cere, ca 12 milioane de popore nemagiere: româno-slave, se primește dominea, supremă, hegemonia numai a patru milioane de Magier!

Apelul la sancțiunea pragmatică la corona sănătății Stefănu, la existența milenară a statului Ungar, este unu apel foarte sără sensu, lăsat în înțelesul magiar.

Dar sancțiunea pragmatică a Transilvaniei și a părților enesse; dar tratatele Banatului, sunțu ele abolite, ca duce, și de cănd?

Scimă că naționea magiară să a dată conciștă Austriei; și că la 1848 a fostă supusă prin armă, dară nu scimă că magiarismul său și Austria se și să supusă totă astă-felu, și provinciele lui Claudiu și Menomoruth... Nu poate intra în cadrul unui articol minutios analiza și examinarea drepturilor române din Transilvania și Banat; naționea magiară le cunoște, Europa le scie, și pentru mal multă lumină, le poate servi, savantă scriere, intitulată „independența constituțională a Transilvaniei“¹) precumă servă pentru Banatul memorândul din 1861 a ilustrului bărbat M. și atâtă alte scrieri asupra acestui subiectu².

Cronicariul Secuiu Tseri din secolul alăt 17, dicea că nenorocirele Transilvaniei, totă dăuna din țara Ungurească și de la Ungar, s'a trasă, astă-felu perdură — dice Cronicariul Secuiu — și țara și libertatea!

Noi, la rândul nostru amu demontat, că democrația Ungariei din 1867 este traică, și chiară independentă țără, este pusă în pericol pentru multă timp, sără a pută și vorba de realizarea unității magiare. Daca admirăm pe Unguri în patriotismul lor, opotrivă se ne declarăm pe față în contra erezilor lor politice, ce le profesă; și se le spunem sără reseră, cu savantul Vegesi Ruscală, că cauza naționalității este aceiașă, la „pările Carpaților“ ca și la „pările Alpilor Rhetici și Norici.“

Departă de a mal pută și cauza poporilor, ușă utopie, ea este elementul constitutiv, în nouă dreptă alături de găintelor, orientul Europei, va chiama la fraternul banchetă pe toate naționalitățile, și cel ce voră refusa se voră perde!

Confederaționea numai, poate fi adeveratul spirit, adeverata basă a Statului Ungar. Totă ce s'a încheiată cu Austria sără de noi, nu ne poate obligea; și vomă respondă în privința naționalității, cu cuvintele străbunii Menomoruth „Nu ve dămu naționalitatea plină ce vomă trăi“!

Se nu uite magiarismul, că cea ce a pășit Austria în privința Italiiei, este cu multă mal posibile se pașă magiară în privința Românilor! se nu uite că a existat ușă dată suptă Ioaniciu, ușă imperiu Romano-bulgăru. Ce a fostă se poate repeși în dimensiunea forță estinsă. Se admîșă în sine și posibilitatea unei confederaționi latine cu care Austria său naționea magiară după cumă voră sei profita, potă aveă prietenia sinceră cu Români, ușă locu măgulitoru!

Soluționarea problemelor noastre, este în perspectiva a țără confederaționi, la din contra, Ungaria se va perde în Austria, sără a pută trage după sine și patrimoniul naționei române, care este patrimoniul întregii gînte Latine!

Pledându cause confederaționi, credem că amu pledat și causa română, și pe cea magiară.

V. Maniu.

¹ De A. P. I. Iasy 1861.

² Vezi într-altele memorande Bănătenilor din 1861, și petițione din 1854 în magazinul istoric pentru Dacia t. 7. f. 1851. — Disertaționea istorico-critică de V. M. — 1857.

Adresa de mulțumire a 62 tulungii din capitală către D. N. Servano.

Onorabile Domnă!

Retragerea d-vosă neșteptată din postul ce aș ocupat ca șef al deputatului de tutun din capitală credește că a causat tulorū bărbătilor o nesigură ce aș ayută fericirea a vă cunoște, ușă durerose impresiune.

In intervalul de 20 luni cătă vă așteptă în capul acestui serviciu, avându a luptă cu greutățile unei instituții noi, convineționă năstă intima ne spune că aș știu se respunde la datoriele unui funcționar consciincios, de ore ce aș conciliat interesul fizicului cu acela al debitanților detailiști.

Dăcă consideraționi de altă natură, și pe care nu este rolul nostru a le aprecia, vă'd dictată retragerea, titlurile însă ce aș dobândită în opinioanea publică după unu trecută nepătăț, suntă și remănu neatinse.

Urmată dară, domnule, și în viitoră pe calea onorei co aș mosceniță de la părinți, și fișă sigură că pe acăstea, purure veți fi înconjurați de amoriști și de respectul concetășenilor vostră.

Subscrișil avându curagiul a fi interpretat fiidel și simțimilelor de recunoșință, ce corpul tulungilor deținători din capitală, păstrează în persoana voastră, profitănum acumă de ocașie a vă asigura de strima ce vă păstrează.

(Urmădă 62 de sub-semnături.)

ORGANISATIUNE FERMEI și SCOLEI DE AGRICULTURĂ DE LA PANTELEIMON.

Ferma.

1. Din totă terenul moșiei Pantelimon se va popri, pentru ferma experimentală a scălei, 369 pogone, în care intră pepinișora cu dulă și altale, și pe care directorul scălei va face ușă cultură rațională cu unu esențență modelu.

2. Exploatația fermei se va lăsa în sarcina directorului scălei, din alături venită va fi argătă și omenești necesari serviciului fermei și pepinișorii, și se cumpere semințele trebuință, éră restul ilă va versa în casa tesaurului, romându directorul obligat să da compuști în regulă despărțite de toate chieluțele și veniturile fermei.

3. Se va aranda restul moșiei la particolare pe doi ani, cătă are a mai stăpni ministerul acăstă proprietate, și suma ce se va prinde pe dină se va versă în casa tesaurului publicu.

4. Din vitele ce are Statul la Pantelimon și Copus, se va popri 16 boi de jugă pentru serviciul fermei, 100 oi cu berbecii trebuință, 6 vaci cu unu taur și 5 epe cu unu armăsară pentru a se face unu micu tamăscu, unde elevii voră înveță crescerea vitelor, éră restul să se vă vînde cu orândușia prescrisă de legea comunității.

5. Se va da directorului scălei, acumă la începutul, cu împrumutare, unu capitalu de 200 galbeni pentru exploatația fermei și a pepinișorii, romându înșapoiu tesaurul din veniturile lor.

Acestu capitalu se va avansa provisoriu directorului scălei din fondurile ei, care se va acoperi cu din fondul ce va produce vințarea vitelor. Se citescă disa petiție.

Consiliiu deliberădă asupra cestiiunii, și decide a se face cunoștuță d-lui Blanchet că Municipalitatea pote trata acumă cu împrumutul casei Zamoisky, pe basele coi să a pusă prin d. Manessis, pentru unu împrumutu numal de cinci milioane franci, de cătă ea are trebuință acumă, și subu ceson diționu.

La 14 ale curiaței lună, continuă d. Lapati, său presentă unu d. Blanchet împoternicitu d-lui Comite Zamoisky cu ușă petiție, principe, referindu-se la propunerea sea de mal 'nainte să' cută prin d. Manessis, cere a i se da unu respunsu definitiv.

Acăstă, petiție d. Lapati, puindu-o în vedere Consiliul, ilă rögă a decide asuprăi precumă va socoli.

Se citescă disa petiție.

Consiliiu deliberădă asupra cestiiunii, și decide a se face cunoștuță d-lui Blanchet că Municipalitatea pote face de oră cine, și că cel ce a nevoie de densul, române a se regula d'a dreptul după cumă se voră putea invoi și după cumă le va conveni mai bine.

P. Primară C. Lapati.

PRIMARIA COMUNEI BUCURESCI.

SEDINȚA XLI.

Marți 18 Aprilie 1867.

Prezenți:

D. Costache Panait, Primarul.

Corneliu Lapati, consil. ajutor.

Anton I. Arion, idem.

Grigore Serrarie, idem.

Beniamin Hernia, idem.

Dumitru Culoglu consilier.

Pană Buescu, idem.

Barbu Protopopescu, idem.

Vasile Toncoviceanu, idem,

Absenți.

D. Grigore Lăzărovi, consilier.

Doctorul Iatropulu, idem.

Nicolae Pancu, idem.

Sedința se deschide la 12 1/4 ore.

Procesul verbală alăturiștelor din urmă se citește și se aprobă.

D. Lapati cu permisiunea d-lui Primar, laundu cuvenitul, aduce aminte Consiliului că mai acumă cătă va luni d. L. Manessis a făcută ușă propunere Municipalității, în numele unei case de banca din Paris, pentru înlesnirea unu împrumutu de 15 milioane franci, din care patru milioane în numerariu, éră restul în lucările publice în capitală; că acăstă propunere dădu-se în axamivarea unei Comisiuni uimită de cestiiunii, pentru colorea Verde, lei 8,500 pentru colorea Galbenă, lei 6,000 idem pentru cea de Albăstru, lei 6,000 pentru cea de Negru, și 4,000 idem pentru colorea de Roșu. Restul de bani ce a mai prisosi din suma totală pe fișă care lună, și cea-a ce va române din caușă de morți, se va întrebui în adjutorul individualor ce voră fi remasă înscrise în liste și care se voră dovedi că merită unu axamivă adjutor.

Ședinta se rădăcă la 3 1/4 ore.

PRIMARIA COMUNEI BUCURESCI.

Conformă dispozițiunilor luate de autoritatea comunală, și publicate prin mai multe fasciculări, exercițiul meseriei de curători de coziuri, de la 23 ale corentei, romându liberă sără niciuă împunere său restricțione, nici pentru coziuri, nici pentru orășani, sub-scrișii publică din nou spre sciința tuturor că, acumă acăstă serviciu, se poate face de oră cine, și că cel ce a nevoie de densul, române a se regula d'a dreptul după cumă se voră putea invoi și după cumă le va conveni mai bine.

P. Primară C. Lapati.

No. 4536, 1867, Apriliu 26.

Declaratiunile de căsătorii facute înaintea oficiului de stare civilă din circumscripția I, de la 14 pînă la 21 Aprilie 1867.

D. Gregoriu Caracăș, proprietar din suburbia Dâmna Bălașa, cu d-ra Cleopatra Rosetti (Bibica), din suburbia Crezzulescu, strada Teatrul.

Idem la circumscripția II, de la 16—23 Aprilie 1867.

D. Paraschiv Dumitru, lăutar din suburbia Precupești Vechi, cu d-ra Dumitrica George, fișă minoră a d-lui George Duțu, ferarul din suburbia Iancu.

Idem la circumscripția a IV de la 17—24 Aprilie 1867.

D. Costache Tase, bărbieru din suburbia Archimandritu, strada St. Apostoli, No. 25, cu d-ra Irina Popescu, din aceașă suburbie strada No. 24.

Idem circumscripția IV, de la 14—21 Aprilie 1867.

D. Ion Stancu Popa, din suburbia Mihaiu-Vodă, strada Curtea Arsă, cu d-ra Maria Acelenă, din suburbia St. Vinere, cămpul Rosetti.

D. Căpitan Alexandru Pereju din suburbia Brezoianu, strada Brezoianu, cu d-el Efrosina Coroi din comuna Bacău.

D. Vasile Gagilă, din suburbia St. Elefteriu, strada Cotroceni, No. 14 cu d-ra Maria Balocă, din aceașă suburbie și stradă.

AVIS.

D. Gheorghe Pappa, doctoru la spitalul din orașul Ploiești, vă primi în totă dilele consultațiu gratuită, de la orele 10—12, vizitatorii potu a se adresa la strada Spitalului, casele reposatului preotului Manele, No. 6.

